

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 3

แนวคิด ปรัชญาและหลักการที่มีอิทธิพลต่อการพลศึกษา

หัวข้อเนื้อหาประจำบท

1. แนวความคิดหลักด้านพลศึกษา
2. ปรัชญาพื้นฐานทางพลศึกษา
3. ความหมายของปรัชญา
4. การแบ่งสาขาของปรัชญา
5. ความหมายของปรัชญาการศึกษา
6. การแบ่งกลุ่มปรัชญาการศึกษา
7. ความหมายของปรัชญาพลศึกษา
8. การแบ่งปรัชญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษา
9. หลักการพลศึกษา
10. สรุปท้ายบท
11. คำถามท้ายบท
12. เอกสารอ้างอิง

วัตถุประสงค์

เมื่อศึกษาบทที่ 3 จบแล้ว นักเรียนสามารถ

1. อธิบายแนวความคิดทางพลศึกษาได้
2. อธิบายปรัชญาพื้นฐานทางพลศึกษา ความหมายของปรัชญาและการแบ่งสาขาปรัชญาได้
3. อธิบายความหมายของปรัชญาการศึกษาและการแบ่งกลุ่มปรัชญาการศึกษาได้
4. อธิบายความหมายของปรัชญาพลศึกษาได้
5. การแบ่งปรัชญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษาได้
6. วิเคราะห์หลักการทางพลศึกษาได้

วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ศึกษาขอบข่ายของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของบทเรียน
2. ศึกษาเอกสารประกอบการสอน
3. อภิปรายนำเสนอรายงานการค้นคว้า
4. ฟังบรรยายสรุป

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. เอกสารประกอบการสอน
2. PowerPoint
3. คำถามท้ายบท

การวัดและประเมินผล

1. ประเมินผลจากกิจกรรมและตอบทดสอบจากคำถามท้ายบท
2. ประเมินผลจากการสังเกตความสนใจและการร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

บทที่ 3

แนวคิด ปรัชญาและหลักการที่มีอิทธิพลต่อการพลศึกษา

“แนวความคิดทางพลศึกษา” การเรียนพลศึกษามีไข่มุ่งแต่เพียงเพื่อสร้างและพัฒนา กล้ามเนื้อ อวัยวะต่าง ๆ ให้แข็งแรงสมบูรณ์เท่านั้นแต่ยังต้องสร้างทัศนคติ พัฒนาบุคลิกภาพ ความมั่นใจ สร้างคุณธรรมและคุณค่าทางสังคมอีกด้วย ตลอดจนการสร้างและพัฒนาสภาวะทางอารมณ์และ การนำกิจกรรมทางพลศึกษาเป็นสื่อในการสร้างสรรค์สังคม อีกทั้งในหลักปรัชญาทางพลศึกษา ยังเป็นศาสตร์ว่าด้วยแนวคิด ความเชื่อที่แสดงออกมาในรูปของอุดมคติหรืออุดมการณ์ เป็นหลักการ แนวคิดทางพลศึกษา ซึ่งใช้ในการจัดพลศึกษา

“หลักการพลศึกษา” คือ หลักการพื้นฐาน หรือรากฐานทางพลศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับ สัมพันธ์กับหลักการทางการเจริญเติบโต และพัฒนาการของบุคคล เพื่อให้การจัดการพลศึกษา เป็นไปตามเป้าหมายที่จะพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจของผู้เรียน

แนวความคิดหลักทางด้านพลศึกษา

ในวงการพลศึกษาและกีฬามีความเชื่อว่า “การเรียนพลศึกษาทุกระดับ การศึกษานั้น มิได้ มุ่งหวังเพียงเพื่อสร้างและพัฒนา กล้ามเนื้อและอวัยวะต่าง ๆ ให้แข็งแรงสมบูรณ์เท่านั้น หากแต่ยัง เป็นการช่วยสร้างทัศนคติ พัฒนาบุคลิกภาพ ความมีน้ำใจ สร้างคุณธรรมและคุณค่าทางสังคมอีกด้วย” ซึ่งในปัจจุบันนี้ผู้มีทัศนคติที่นิยมชมชอบต่อการพลศึกษา ได้พากันเบนความสนใจความต้องการ และ ความเข้าใจไปสู่หลักการ หลักการประวัติศาสตร์ และหลักทางปรัชญาทางพลศึกษา มากขึ้น เพื่อจูงใจ ให้ผู้อื่นหรือสร้างสุนทรียภาพ และอุดมการณ์ให้ผู้อื่นมองด้วยทัศนคติความเป็นธรรมต่อหลักการ ทางพลศึกษาบ้าง ดังนั้นนักพลศึกษาในวงการพลศึกษาและกีฬาทั้งหลายเปรียบประหนึ่งว่า “เป็น นักจิตรกรบรรจงวาดตกแต่งพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาให้แต่ละบุคคล โดยใช้ศิลปะ และหลักการ ทางพลศึกษาให้มีความแข็งแรงสมบูรณ์ คือ การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย พัฒนาสภาวะทาง อารมณ์ ส่งเสริมบุคลิกลักษณะ ตลอดจนความเป็นผู้มีน้ำใจให้เข้ากับสังคมได้” หรืออาจเรียกได้ว่าเป็น การบริหารตัวบุคคล (Personnel Administration) โดยใช้กิจกรรมทางพลศึกษาเป็นสื่อ ไม่มีกิจกรรม อื่นใดทางการศึกษา จะสร้างน้ำใจได้ดีกว่ากิจกรรมทางพลศึกษา (บุญสม มาร์ติน. 2508 : 65 อ้างถึงใน พงษ์ศักดิ์ พละพงศ์. 2527 : 4)

ปรัชญาพื้นฐานทางพลศึกษา

ความเชื่อและความศรัทธาในหลักการที่ว่า “พลศึกษาควรจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสอนในสถานศึกษาทุกระดับชั้นของการศึกษา เพราะเป็นสิ่งจำเป็น และมีความสำคัญในกระบวนการศึกษา” ทั้งนี้เนื่องด้วย การพลศึกษาเป็นส่วนช่วยพัฒนาในด้านกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา อันจะนำไปสู่จุดหมายของการศึกษาอย่างแท้จริง ความรับผิดชอบในการสอนพลศึกษาจะต้องเป็นผลเกี่ยวกับความเจริญงอกงามทางการศึกษา โดยใช้กิจกรรมทางพลศึกษาเป็นสื่อในการพัฒนา และสร้างสรรค์คุณภาพทางร่างกายให้แข็งแรง เกิดสมรรถภาพทางกาย กระตุ้นความเจริญเติบโต พัฒนาบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลให้เป็นที่ยอมรับในสังคม และเป็นผลพลอยได้ทางด้านอารมณ์และสุขภาพจิตอีกด้วย ซึ่งการสอนพลศึกษานั้น จะต้องสอนบนหลักแห่งความเป็นประชาธิปไตยที่มุ่งสร้างคุณค่าให้แก่คนมากกว่าสิ่งอื่นใด พลศึกษาจะต้องให้โอกาสแก่ทุกคนได้เข้าร่วมในกิจกรรม ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะพิการทางกายหรือทางสมองก็ตาม สิ่งสำคัญในปรัชญาคือ ความเชื่อที่ว่า “กิจกรรมทางพลศึกษาทุกอย่างนับว่าเป็นกระบวนการหนึ่งของการศึกษา” (พงษ์ศักดิ์ พละพงศ์. 2527 : 5)

ความหมายของปรัชญา

คำว่า ปรัชญา ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Philosophy แปลตามตัวอักษรว่า ความรัก ปัญญา คำว่า Philosophy นั้น มาจากคำภาษากรีกว่า Philosophia ซึ่งแยกเป็นสองคำ คือ Philo ตรงกับคำว่า Loving of และ Sophia ตรงกับคำว่า Wisdom เมื่อรวมกันทั้งสองคำจึงแปลว่า ความรักในความรู้หรือความรักปัญญา (Love of Wisdom) แต่การแปลตามตัวอักษรไม่ให้ความกระจ่างแจ้งในเรื่องปรัชญาได้ เพราะปรัชญาไม่ใช่แค่เพียงความรู้หรือรักปัญญา หากแต่ปรัชญาพยายามสืบค้นถึงความแท้จริง อมตะหรือความแท้จริงที่สิ้นสุด ซึ่งไม่มีอะไรจะแท้จริงยิ่งกว่าการสืบค้นถึงธรรมชาติของเอกภพ ธรรมชาติของวิญญาณมนุษย์ (อมร โสภณเชษฐวงศ์. 2518 : 2 - 3)

คำว่า ปรัชญา ซึ่งแปลมาจาก Philosophy นั้น ต้นกำเนิดเบื้องต้นมาจากคำว่า Philosophia ในภาษากรีกแปลว่า ความรักในปัญญา ในสมัยอารยธรรมโบราณของกรีกและอินเดีย นั้น คงมีปัญญาอยู่เพียงสองชนิดคือ ปัญญาทางศาสนากับปัญหาทางปรัชญา ปัญญาทางศาสนา ได้แก่ พิธีกรรมและความรู้ในอันตรรกกรรมกับความรู้เกี่ยวกับเทพเจ้า ปัญญาอื่นโดยยกเว้นเทคนิคในการ หัตถกรรมและกลไกกรรมแล้ว นับเป็นความรู้ประเภทปรัชญา (สมักร บุรวาต. 2515 : 1)

คำว่า “ปรัชญา” เป็นศัพท์บัญญัติของพระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ มาจากรากศัพท์สันสกฤตว่า ชญา แปลว่า รู้ เข้าใจ เดิมอุปสรรค พร เป็น ปรัชญา แปลว่า ความปราดเปรื่องหรือความรอบรู้ ซึ่งภาษาอังกฤษใช้ว่า “Philosophy” มาจากรากศัพท์ภาษากรีกว่า “Philosophia” มาจากคำว่า “Philo” แปลว่า “Loving of wisdom” “Sophia” แปลว่า “wisdom” ฉะนั้น ถ้าแปลโดยรูปศัพท์

หมายความว่าความรักในความรู้ (Loving of wisdom) แต่ถ้าเราจะแปลความหมายในแง่ธรรมดา มีความหมายได้หลายนัย (อัคร รัตนกัณฑ์. 2523 : 1) คือ

ปรัชญา หมายถึง ความคิดที่เกี่ยวกับความจริงหรือสิ่งที่แท้จริงของมนุษย์และสากลจักรวาล อันเป็นการแสดงถึงวุฒิปัญญาของผู้แสดงความคิดเห็นออกมา

ปรัชญา หมายถึง แนวความคิด ความเชื่อที่เรามีเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และความคิดความเชื่อนี้แสดงออกมาในรูปของอุดมการณ์หรืออุดมคติ

ปรัชญา หมายถึง วิชาสาขาหนึ่งซึ่งว่าด้วยแนวความคิดที่เกี่ยวกับความจริงของโลกและชีวิต (กิริติ บุญเจือ. 2523 : 3) ให้ความหมายของปรัชญาว่า ปรัชญาเป็นวิชาที่ว่าด้วยความปราดเปรื่องหรือความรอบรู้

วิจิตร ศรีสะอ้าน (2530 : 220) กล่าวว่า ปรัชญาเป็นวิชาที่ว่าด้วยความรักในความรู้และการแสวงหาความรู้เมื่อแสวงหาแล้วก็จะพบความจริงที่เรียกว่าสัจธรรม

ดังนั้นปรัชญาจึงเป็นวิชาที่เปิดโอกาสให้มนุษย์ได้ใช้ความคิด ใช้ปัญญาและเหตุผลแสวงหาความรู้ ช่วยให้มีมนุษย์รู้จักตนเองและมีหลักการในการดำรงชีวิตในสังคม

การแบ่งสาขาของปรัชญา

ปรัชญาประกอบด้วยแขนงของวิชาต่าง ๆ 5 สาขาดังนี้ (วิเศษฐ์ ศรีตะปัญญะ. 2546 : 29)

1. อภิปรัชญา (Metaphysics)

อภิปรัชญา เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความจริงของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในโลก เช่น ว่าด้วยกำเนิดของมนุษย์และสรรพสิ่งในโลกว่า สิ่งเหล่านี้มีสภาพอันแท้จริงอย่างไร ความจริงขั้นสูงสุดนั้นมีหรือไม่ ถ้ามีคืออะไร เช่น ไม้กับโต๊ะนั้น ไม้จริงกว่าโต๊ะ ซึ่งไม้จะดำรงอยู่โดยไม่ต้องมีโต๊ะ ซอคล้องกับความขาวนั้น ความขาวดำรงอยู่ได้โดยไม่ต้องมีซอคล้อง

2. ทฤษฎีแห่งความรู้ (Epistemology)

ทฤษฎีแห่งความรู้เป็นปรัชญาที่ว่าด้วยความรู้ เราศึกษาว่า ความรู้มีลักษณะอย่างไร ความรู้ได้มาจากไหน มีอะไรเป็นเครื่องวัด มาตรฐานที่ใช้วัดอันเดียวหรือหลายอัน ความจริงกับความเท็จต่างกันอย่างไร เราใช้อะไรเป็นเครื่องวัด

3. ตรรกวิทยา (Logic)

ตรรกวิทยาคือ ปรัชญาที่ว่าด้วยการอ้างเหตุผล จะอ้างเหตุผลอย่างไร จึงจะผิดและอย่างไรจึงจะถูก

4. ทฤษฎีแห่งการกำหนดคุณค่า (Axiology)

ทฤษฎีแห่งการกำหนดคุณค่า แบ่งได้เป็น 2 อย่าง คือ

4.1 จริยศาสตร์ (Ethics) คือ วิชาที่ว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ความดี ความชั่ว สิ่งที่ดี สิ่งที่ถูก

4.2 สุนทรียศาสตร์ (Aesthetics) คือ วิชาที่ว่าด้วยความงามในใจมนุษย์ว่ามีแบบหรือลักษณะพิเศษหรือไม่ เช่น ความสวย ความงาม ความไพเราะ เป็นต้น

5. ปรัชญาเกี่ยวกับวิชาเฉพาะ (Philosophy in Special Fields)

ปรัชญาเกี่ยวกับวิชาเฉพาะ เช่น นักปรัชญาทางการศึกษา ปรัชญาทางศาสนา ปรัชญาทางการเมือง เป็นต้น

ความหมายของปรัชญาการศึกษา

ปรัชญาการศึกษา (Philosophy of Education) เป็นหลักการคิดเกี่ยวกับการศึกษา มีนักการศึกษาได้ให้คำจำกัดความไว้หลายทัศนะ ดังนี้

ภิญโญ สาร (2521 : 81) ให้ความหมายของปรัชญาการศึกษาว่า เป็นวิชาที่ว่าด้วยความรู้ อันเกี่ยวกับการศึกษา ความรู้อันเกี่ยวกับการศึกษานั้น หมายถึง วัตถุประสงค์ของการศึกษา เนื้อหาวิชาที่ให้ศึกษาและวิธีการให้ศึกษา

วิจิตร ศรีสะอ้าน (2530 : 223) ให้ความหมายของปรัชญาการศึกษาไว้ว่า ปรัชญาการศึกษา เป็นหลักและทฤษฎีทางการศึกษา ซึ่งสามารถที่จะนำมาเป็นหลักหรือเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาระดับต่าง ๆ ได้

กองส่งเสริมวิทยฐานะครู กรมการฝึกหัดครู (2530 : 20) ให้ความหมายว่า ปรัชญาการศึกษา เป็นแนวคิด อุดมคติ หรืออุดมการณ์ทางการศึกษา ซึ่งได้กลั่นกรองมาแล้วและจะเป็นแนวทางในการจัดการศึกษา

อุรุ รัตนภักดิ์ (2523 : 9) ให้ความคิดเห็นว่า “ดังนั้นความหมายของปรัชญาพลศึกษา ถ้าจะวิเคราะห์แล้วก็จะมีความหมายได้ 2 นัย คือ

1. ความหมายโดยรูปศัพท์ ปรัชญาพลศึกษา คือ ความรู้ในวิชาพลศึกษาหรือความรักในความรู้ด้านพลศึกษา

2. ความหมายโดยอรรถ ปรัชญาพลศึกษา หมายถึง แนวความคิด หลักการและทฤษฎีต่าง ๆ ทางพลศึกษาที่แสดงออกมาในรูปของอุดมการณ์หรืออุดมคติ เพื่อเป็นแนวทางที่จะพัฒนาบุคคลและสังคม หรือนำบุคคลและสังคมไปสู่เป้าหมายแห่งการมีสภาพอย่างสมบูรณ์ของชีวิตทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจและสติปัญญา

พงษ์ศักดิ์ พละพงศ์ (2527 : 8) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นศาสตร์ทางวิทยาศาสตร์และเป็นแขนงหนึ่งของศาสตร์การศึกษา ซึ่งแต่ละแขนงต่างก็มุ่งที่จะเสาะแสวงหาความจริง ให้เข้าใจถึงกฎแห่งความเป็นจริง และกฎทางธรรมชาติซึ่งมุ่งสร้างคุณค่าให้กับมวลมนุษย์ไปคนละแง่ และในแง่ของพลศึกษาก็คือ หลักแห่งความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งมุ่งสร้างคุณค่าให้กับคนมากกว่าสิ่งอื่นใด

วิเชษฐ์ ศรีตะปัญญะ (2546 : 134) ให้ความหมายว่า หมายถึงแนวคิดหรือความเชื่อเกี่ยวกับพลศึกษา ที่มุ่งมาดปรารถนาที่จะเอื้ออำนวยให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังที่หวังไว้

ดังนั้นปรัชญาพลศึกษา หมายถึง แนวคิด หลักการพลศึกษาที่เป็นอุดมคติในการจัดพลศึกษาเพื่อพัฒนาบุคคลและสังคม ปรัชญาพลศึกษา เป็นศาสตร์ส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ซึ่งการจะศึกษาปรัชญาพลศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ควรจะต้องศึกษาปรัชญาการศึกษาควบคู่กันไปด้วย

การแบ่งกลุ่มปรัชญาการศึกษา

ปรัชญาการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ (จรวย แก่นวงษ์คำ. 2524 : 13 - 16)

1. Essentialism คือ แนวผสมระหว่าง Idealism กับ Realism ถือว่า ความรู้ ทักษะ ทศนคติ และอุดมคติของสังคมเป็นความจำเป็นที่ต้องถ่ายทอดให้อนุชนรุ่นหลัง
2. Perennialism คือ ปรัชญาการศึกษาที่ยึดแนวปรัชญา (Neo – Thomism) ทั้งทางศาสนาและฆราวาสผสมกัน
3. Progressivism คือ ปรัชญาการศึกษาที่ยึดแนวปรัชญา Experimentalism ยึดหลักว่านักเรียนจะเรียนรู้โดยอาศัยประสบการณ์
4. Existentialism ถือว่า นักเรียนเป็นคนสำคัญที่สุดในโรงเรียน นักเรียนมีสิทธิและอำนาจเต็มในการเลือกสิ่งทีตนเห็นว่าควรนำมาเรียน ครูมีหน้าที่เพียงเป็นคนกระตุ้นหรือเร้าให้นักเรียนเป็นตัวของตัวเอง

การแบ่งปรัชญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษา

ปรัชญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 สาขา ดังนี้ (พงษ์ศักดิ์ พละพงศ์. 2527 : 13)

1. ปรัชญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษาจิตนิยม (Idealism)
2. ปรัชญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษาัจนิยม (Realism)
3. ปรัชญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษาประสบการณ์นิยม (Pragmatism)
4. ปรัชญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษาอัตถิภาวนิยม (Existentialism)

การแบ่งปรัชญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษาดังกล่าวมีรายละเอียดดังนี้

1. ปรัชญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษาจิตนิยม (Idealism)

ปรัชญาการศึกษาจิตนิยม คือ ปรัชญาที่สนใจเกี่ยวกับโลกแห่งจิตใจ (A World of Mind) มีชื่อเรียกหลายอย่าง เช่น อุดมคตินิยม มโนคตินิยม หรือจินตนาการนิยม เป็นต้น ปรัชญาเมธีผู้ให้กำเนิด คือ พลาโต (Plato) นักปรัชญาชาวกรีก ตามทัศนะด้านปรัชญาของพลาโต ยึดทฤษฎีว่าด้วยรูปแบบ (Theory of Forms) ที่ถือว่าความรู้ที่แท้จริงมาจากแบบลักษณะรูปร่างและคุณสมบัติต่าง ๆ ของสรรพสิ่งทั้งหลายที่ปรากฏแก่สายตา นั้น เป็นเพียงรูปลักษณะที่ได้จากการสัมผัสด้วยตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจมิใช่เป็นลักษณะที่แท้จริง แบบนี้จึงเป็นเพียงความจริงที่ปรากฏที่รับรู้ด้วยประสาทสัมผัส เป็นอิสระจากจิต สรรพสิ่งทั้งหลายต่างก็มีแบบด้วยกันทั้งนั้น ซึ่งทั้งที่เป็นรูปธรรมและคุณสมบัติ เช่น แบบของต้นไม้ แบบของคน แบบของสุนัข การที่จะเข้าถึงรูปธรรม ส่วนแบบของสี แบบของรส แบบของคุณภาพ เป็นแบบที่เป็นคุณสมบัติ การที่จะเข้าถึงความจริงแท้ของสรรพสิ่งทั้งหลายจะต้องบรรลุถึงความรู้ใน “แบบ” ของสิ่งนั้น ๆ ทั้งทางรูปธรรมและคุณสมบัติ (วิจิตร ศรีสะอ้าน. 2530 : 242)

ทางด้านจริยศาสตร์ พลาโตเชื่อศีลธรรมคือ ความดีที่มีค่าในตัวเองคุณธรรม มี 2 ประการ คือ คุณธรรมทางปรัชญา และคุณธรรมทางสังคม คุณธรรมทางปรัชญาจะต้องอาศัยปัญญาและความเข้าใจในหลักการนั้น ๆ ส่วนคุณธรรมทางสังคมเป็นการกระทำที่ถูกต้องตามครรลองของขนบธรรมเนียมประเพณีและความเชื่อ ซึ่งอาจจะนำไปสู่คุณธรรมทางปรัชญาอันเป็นคุณธรรมสูงสุด

ทัศนะทางการศึกษาของพลาโต ถือว่า การศึกษาจะมีการเจริญเติบโต ต้องมีการอบรมจิตใจให้มีระเบียบวินัย รู้จักใช้ความคิดอย่างมีระเบียบ ปรัชญาการศึกษาสาขานี้จึงยึดโลกทัศน์ว่า “โลกนี้เป็นโลกแห่งจิตใจ” (A World of Mind) การพัฒนาความคิดและจิตใจจึงเป็นจุดมุ่งหมายของปรัชญาสาขานี้

1.1 แนวทางเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ปรัชญาการศึกษาจิตนิยม (Idealism) มีวัตถุประสงค์ในการที่จะพัฒนาความสามารถ ในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ และอุดมคติของนักเรียน โดยมองนักเรียนในลักษณะที่ว่า “ร่างกายจะปฏิบัติตามจิตทุกประการ จิตเป็นใหญ่” เด็กมีร่างกายพร้อมที่จะสนองความต้องการทางจิตใจ หลักสูตรทางพลศึกษาที่จัดก็เพื่อจะมุ่งพัฒนาด้านความคิดและจิตใจของนักเรียน เช่น ความมีน้ำใจนักกีฬา ความยุติธรรมในการเล่น ความสวยงามของท่าทางต่าง ๆ ตลอดทั้งคุณธรรมทั้งหลายที่ได้จากการร่วมกิจกรรมพลศึกษา ครูเป็นบุคคลที่สำคัญอย่างหนึ่งในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่เด็ก

ฐิติพงษ์ ธรรมานุสรณ์และคณะ (2522 : 59) กล่าวถึงแนวทางเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามปรัชญาการศึกษาจิตนิยมไว้ดังนี้

1.1.1 การจัดโรงเรียน โรงเรียนตามแนวทางปรัชญาการศึกษาจิตนิยมจะเน้นการเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมทางความคิดให้แก่ผู้เรียน โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพของความคิดและความเจริญงอกงามทางจิตใจ สิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนทางความคิด คือ สัญลักษณ์ โรงเรียนจึงต้องใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เป็นสื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิด และการแสดงออกเป็นการพัฒนาจิตใจ โรงเรียนตามแนวทางปรัชญาการศึกษาจิตนิยมจึงมุ่งสร้างคนให้เป็น “นักศิลปะและภาษา” (Man of Art and Letters)

1.1.2 การจัดการหลักสูตร หลักสูตรการศึกษาตามแนวทางปรัชญาการศึกษาจิตนิยม มุ่งเน้นเนื้อหาการพัฒนาความคิดและจิตใจ วิชาที่ได้รับการเน้นเป็นพิเศษ คือ ภาษา วรรณคดี ปรัชญา ศาสนา และศิลปะ คณิตศาสตร์ และประวัติศาสตร์ เป็นต้น โดยมีกลุ่มวิชาศิลปะภาษา (Language Arts) เป็นแกนสำคัญของหลักสูตร

1.1.3 การจัดการเรียนการสอน การเรียนการสอนตามแนวทางปรัชญาการศึกษาจิตนิยม เน้นการใช้สัญลักษณ์เป็นสื่อ กิจกรรมการเรียนการสอนจึงเน้นเรื่องการฟัง การจดจำ การอ่าน และการค้นคว้าจากตำรา ส่วนบทบาทของครูจะต้องเป็นแม่พิมพ์ที่ดี ทั้งด้านความรู้ และความประพฤติ ต้องมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้โดยใช้สัญลักษณ์

1.1.4 การปลูกฝังค่านิยม การปลูกฝังค่านิยมตามแนวทางปรัชญาการศึกษาจิตนิยม ให้ความสำคัญ เรื่องจริยศึกษาเป็นกรณีพิเศษ โดยยึดแบบจริยศึกษาที่ได้มาจากบรรพบุรุษ ขนบธรรมเนียมประเพณีและคำสอนของผู้ใหญ่ ส่วนด้านสุนทรียภาพ เน้นการศึกษาผลงานด้านศิลปกรรมที่สำคัญ โดยฝึกให้จำ ลอก และเลียนแบบสิ่งที่ดี

1.2 พลศึกษาตามแนวปรัชญาจิตนิยม ปรัชญาจิตนิยมเน้นในเรื่องของปัญญาและจิต เป็นเป้าหมายสำคัญ ผู้ที่มีความรู้จะต้องเป็นผู้ที่เข้าถึงความจริงที่ ดังนั้น เมื่อนำเอาหลักการของปรัชญาจิตนิยมมาใช้ในการพลศึกษา จุดมุ่งหมายที่สำคัญของพลศึกษา คือ การเสริมสร้างคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ตามธรรมชาติที่แท้จริงของมนุษย์ พลาโตกล่าวไว้ว่า การมุ่งฝึกฝนแต่กิจกรรมพลศึกษาแต่เพียงอย่างเดียว โดยละเลยต่อสิ่งอื่น เท่ากับเป็นการสร้างคนเพียงด้านเดียว ขาดการเข้าถึงธรรมชาติที่แท้จริงของมนุษย์ นักพลศึกษาและครูพลศึกษาจะให้ความสำคัญและเน้นความเข้าใจในตัวของมนุษย์ โดยส่วนรวมควบคู่กันไปกับการสอนวิชาพื้นฐานทางพลศึกษาและความชำนาญเฉพาะ นักพลศึกษาที่ดีตามแนวปรัชญาจิตนิยมจะต้องเป็นผู้ที่สามารถเข้าถึงภาวะการกระทำตนเองให้เป็นจริง (Self-realization) หมายความว่า เป็นผู้ที่สามารถใช้ปัญญาเข้าถึงหลักการของความจริงอันเป็นที่สุด เข้าใจตนเอง เข้าใจเจตจำนงของชีวิต เข้าใจจุดมุ่งหมายของการกระทำ และประพฤติปฏิบัติตนในสิ่งที่ถูกต้อง นอกจากนี้ นักพลศึกษาหรือ ครูพลศึกษาที่ดีจะต้องเข้าใจในวัตถุประสงค์ และคุณค่าของพลศึกษาที่ว่า เป็นสิ่งที่ดีมีคุณค่าในตนเอง ยึดมั่นในจรรยาบรรณ มีหลักปรัชญาเป็นของตนเองในการปฏิบัติกิจกรรม จุดมุ่งหมายของการเรียนพลศึกษา คือ การมีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติ เพื่อ

ก่อให้เกิดความพร้อมทางร่างกายและจิตใจ มีระเบียบวินัย เข้าถึงคุณค่าที่แท้จริงของการเป็นมนุษย์ รู้จักให้คุณค่าแก่สิ่งต่าง ๆ และสามารถตัดสินใจปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตด้วยเหตุผล การสอนให้ผู้เรียนได้บรรลุถึงความเป็นตัวของตัวเองอย่างสมบูรณ์ เป็นแก่นสาระสำคัญของปรัชญาพลศึกษาตามแนวคิดนิยม เรื่องสำคัญที่นักพลศึกษา และครูพลศึกษาจะต้องคำนึงถึงอะไร คือสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตสำหรับเด็ก สำหรับนักศึกษา และสำหรับนักกีฬา การจัดเกมกีฬาหรือการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ก็ดี จะมุ่งเน้นด้านการฝึกให้มีความพร้อมทางร่างกาย มีสมรรถภาพในการเคลื่อนไหว ฝึกให้มีการพัฒนาทางปัญญา มีคุณธรรม มีระเบียบวินัย ฉะนั้นความรู้ทางด้านพลศึกษาจะช่วยเสริมสร้างให้มนุษย์ได้เข้าถึงธรรมชาติที่สมบูรณ์ของความเป็นมนุษย์ (อุคร รัตนภักดิ์. 2523 : 20 - 21)

3. สรุปหลักการปรัชญาพลศึกษาตามแนวคิดนิยม

อุคร รัตนภักดิ์ (2523 : 21 - 22) กล่าวสรุปหลักการปรัชญาพลศึกษา ตามแนวคิดนิยมไว้ดังนี้

3.1 ปรัชญาจิตนิยมให้ความสำคัญแก่จิต และปัญญาของมนุษย์เหนือกว่าสิ่งอื่น ร่างกายมีความสำคัญรองมาจากจิตและเป็นสิ่งที่ถูกควบคุมด้วยจิต ดังนั้นคำว่า พลศึกษาจึงไม่ได้มีความหมายเฉพาะเรื่องทางร่างกายแต่เพียงอย่างเดียว ความหมายของพลศึกษาที่แท้จริงจะต้องหมายถึงการพัฒนาทางร่างกายควบคู่กันไปกับการพัฒนาจิตใจคือ การพัฒนาปัญญา โดยให้ผู้เรียนปฏิบัติจริงหรือลงเล่นจริง วิธีการต่าง ๆ ย่อมอยู่กับความคิด การตัดสินใจของผู้เล่นเอง กิจกรรมพลศึกษาที่เลือกมาปฏิบัติจะต้องมีลักษณะที่เปิดโอกาสให้ผู้เล่นแต่ละคนได้ใช้ความคิด ปัญญา และการตัดสินใจด้วยตนเอง ถ้าเป็นไปได้บทบาทของครูผู้ฝึก ควรลดน้อยลงในขณะที่มีกิจกรรมพลศึกษา

3.2 ปรัชญาจิตนิยมถือว่าตัวของมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญและมีค่าเหนือกว่า สิ่งอื่นใด จะนำเอามนุษย์ไปเป็นวิถีหรือเครื่องมือทดลองนำไปสู่สิ่งใดมิได้ ภาพลักษณ์ของมนุษย์ที่สมบูรณ์ประกอบด้วยความพร้อม ความแข็งแรงทางร่างกายและความสมบูรณ์ทางจิตใจ รวมทั้ง ความปรารถนาเรื่องปัญญา ดังนั้น กิจกรรมพลศึกษาคือสิ่งที่ช่วยเสริมสร้างความแข็งแรง ความพร้อมทางร่างกาย ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ ขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างให้มนุษย์รู้จักชีวิต รู้ว่าอะไรคือเจตจำนงของชีวิต มีหลักในการเลือกนำกิจกรรมพลศึกษามาปฏิบัติ เพื่อให้สอดคล้องและเป็นไปเพื่อเจตจำนงของชีวิต

3.3 ปรัชญาจิตนิยมมีหลักการที่สำคัญอยู่ที่ความสำคัญของจิตและปัญญาความปรารถนาเรื่องปัญญา ความสามารถของจิตคือสิ่งที่ช่วยให้มนุษย์เข้าถึงความดี ค่าของมนุษย์อยู่ที่คุณธรรม กิจกรรมพลศึกษาทุกชนิด จะมุ่งพัฒนาตัวผู้เรียนในเรื่องของความซื่อตรง ความกล้าตัดสินใจ ความสร้างสรรค์ และความเป็นผู้นำในนักกีฬา จุดมุ่งหมายประการที่สำคัญของพลศึกษา

คือ การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ดังนั้น ครูผู้สอนพลศึกษา จะต้องช่วยให้ผู้เรียนได้รู้ว่าอะไรคือความจริง ช่วยปรับปรุงด้านจริยธรรม มีหลักเกณฑ์การประพฤติอย่างเหมาะสม

3.4 ผู้เป็นปราชญ์หรือผู้รู้ตามแนวของปรัชญาจิตนิยม คือ ผู้ที่สามารถเข้าถึงความจริง อันเป็นที่สุด มีความรู้ มีคุณธรรม สามารถดำรงตนเป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่น ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนหรือผู้ฝึก นักกีฬาจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี มีสุขภาพที่สมบูรณ์ มีคุณธรรม สามารถแนะแนวทางให้ผู้เรียนไปสู่ ความสำเร็จของการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้

3.5 ปรัชญาจิตนิยมให้ความสำคัญแก่สิ่งที่มีค่าในตัวเองมากกว่าสิ่งที่มีค่านอกตัวเอง ดังนั้นประสิทธิภาพของการเรียนการสอน จึงเป็นเป้าหมายที่สำคัญ การวางโปรแกรมพลศึกษาก็ดี การเลือกนำกิจกรรมพลศึกษามาสอนก็ดี ตลอดจนวิธีการสอนจะต้องเป็น ไปอย่างมีหลักการและ ถูกต้อง

3.6 ปรัชญาจิตนิยมมีหลักการว่า การศึกษาคือ กระบวนการแห่งชีวิต ฉะนั้นการปรับปรุง พัฒนาร่างกาย ความรู้ทักษะทางเกมกีฬามีความสำคัญเท่า ๆ กับการฝึกให้เป็นผู้ที่สามารถรู้จักใช้ ความคิดแบบไตร่ตรองด้วยปัญญา นักพลศึกษาที่ดี นักกีฬาที่ดีจะต้องรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายที่แท้จริง ของพลศึกษาว่า คือ การเสริมสร้างมนุษย์แต่ละคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ จุดมุ่งหมายอย่างอื่น นอกเหนือจากนี้ เป็นเพียงผลพลอยได้เท่านั้นเอง

ดังนั้นปรัชญาพลศึกษาตามแนวทางปรัชญาการศึกษาจิตนิยมนั้นมุ่งจัดกิจกรรมพลศึกษา ที่มุ่งพัฒนาตัวผู้เรียนด้านจิตใจ เช่น ความซื่อตรง ความกล้าคิดตัดสินใจ ความเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา เน้นจริยธรรม เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

2. ปรัชญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษาัจนิยม (Realism)

ปรัชญาการศึกษาัจนิยม คือ ปรัชญาที่สนใจเกี่ยวกับโลกแห่งวัตถุธรรม (A World of Thing) มีชื่อเรียกหลายอย่างเช่น ประจักษ์นิยม สารัตถนิยม เป็นต้น ปรัชญาเมธีแห่งปรัชญานี้คือ อริสโตเติล (Aristotle) ชาวกรีก เป็นศิษย์ของพลาโต แต่ทัศนะทางปรัชญาของอริสโตเติล แตกต่างไป จากพลาโต กล่าวคือในขณะที่พลาโตเห็นว่าความจริงนั้นอยู่ที่การใคร่ครวญหาเหตุผล ซึ่งเป็นเรื่องจิต มากกว่าวัตถุ แต่อริสโตเติลเห็นว่า การใคร่ครวญ หาเหตุผลด้วยจิตใจอย่างเดียวไม่เพียงพอ จะต้องมีการพิจารณาหาข้อเท็จจริงตามธรรมชาติด้วย ซึ่งเป็นการเริ่มต้นวิธีการทางวิทยาศาสตร์

ทัศนะทางการศึกษาของอริสโตเติลถือว่า การศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยฝึกฝน ร่างกาย จิตใจ ความคิด และอุปนิสัยของคน เพื่อให้เป็นพลเมืองดี เป็นการเตรียมบุคคลให้รู้จัก แสวงหาความสุขด้วยวิธีการที่ถูกต้อง ความมุ่งหมายของการศึกษาคือ การมุ่งให้ทุกคนมีคุณงาม ความดีและมีความสุข คุณธรรมและความสุขเป็นอุดมการณ์ของการศึกษาของอริสโตเติล ปรัชญา การศึกษาัจนิยมจึงยึดโลกทัศน์ที่เรียกว่า “โลกนี้เป็น โลกแห่งวัตถุ” (A World of Things) ความรู้

ความจริง เป็นภาวะของธรรมชาติ การให้มนุษย์เข้าถึงความจริงแห่งธรรมชาติโดยวิธีวิทยาศาสตร์จึงเป็นจุดมุ่งหมายของปรัชญาการศึกษาสาขานี้ (วิจิตร ศรีสะอ้าน. 2530 : 251)

2.1 พลศึกษาตามแนวปรัชญาสัจนิยม วัตถุประสงค์ของปรัชญาสัจนิยมเกี่ยวกับการศึกษาหาความรู้ที่สามารถพิสูจน์ได้ หรือความรู้แต่ละอย่างจะต้องมีการทดลองว่าจริงหรือไม่จริง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือมองในแง่วิทยาศาสตร์ หลักสูตรทางพลศึกษานี้เน้นหนักในเรื่องเนื้อหาเกี่ยวกับความจริงทางวิทยาศาสตร์และหลักการ ครูจะเป็นผู้ช่วยคอยแนะนำให้นักเรียนรู้จักโลกภายนอก โดยการสาธิต ทดลองศึกษานอกสถานที่หรือใช้โสตทัศนศึกษา เช่น การฝึกหัดซ้ำ ๆ ซาก ๆ พลศึกษาเน้นให้มนุษย์ได้รู้จักสภาพที่แท้จริงของร่างกาย การทำงานของระบบกล้ามเนื้อ สภาพความพร้อมทางร่างกาย พลศึกษา คือ กระบวนการที่ช่วยให้มนุษย์ดำเนินชีวิตไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ชีวิตมนุษย์ไม่ควรมุ่งที่จะไปสูเป้าหมายโดยละเลยต่อสภาพของร่างกาย การรักษาสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจให้สมบูรณ์ มีอารมณ์มั่นคง มีบุคลิกภาพที่ดี ย่อมเป็นปัจจัยช่วยในการพัฒนาการของมนุษย์ ซึ่งพลศึกษามีใช่เป็นเพียงการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นบางชั่วโมงเท่านั้น แต่พลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการศึกษาและของชีวิตมนุษย์ไปตลอดชีวิต

2.2 สรุปหลักการปรัชญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาสัจนิยม หลักการปรัชญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษาสัจนิยม สรุปได้ดังนี้ (อุคร รัตนศักดิ์. 2523 : 26 - 27)

2.2.1 ปรัชญาสัจนิยมมีความเชื่อว่า การศึกษาคือกระบวนการเพื่อชีวิตและชีวิตของมนุษย์คือความเป็นจริง โลกทางกายภาพที่มนุษย์รับรู้ด้วยผัสสะคือ ความเป็นจริง การศึกษาช่วยให้มนุษย์ได้รู้จักความเป็นจริงเหล่านี้ ฉะนั้นการศึกษาที่คือชีวิต พลศึกษาเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่สำคัญของกระบวนการศึกษา พลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมและเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้สอดคล้องกับโลกแห่งความเป็นจริงที่ตนอาศัยอยู่ กิจกรรมต่าง ๆ ทางพลศึกษา เป็นวิถีที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การปรับตัว และมีพฤติกรรมที่ปรากฏออกมาอย่างกลมกลืน ในการเรียนและการฝึกกิจกรรมพลศึกษา ผู้เรียนจะต้องได้รับการสอนวิธีการเล่นอย่างถูกต้อง ฝึกหัดให้มีความสามารถ ความชำนาญ ขณะเดียวกันจะต้องยึดหลักการเล่นอย่างสุจริต มีน้ำใจเป็นนักกีฬา

2.2.2 ตามความเชื่อของปรัชญาสัจนิยม ร่างกายของมนุษย์คือความเป็นจริงอย่างหนึ่งที่ปรากฏในโลกกายภาพ จึงเป็นสิ่งที่มีความค่าในตัวเอง (intrinsic value) ผู้ที่มีความพร้อมทางร่างกายย่อมเป็นผู้ที่เข้าถึงธรรมชาติที่แท้จริงของมนุษย์ เป็นบุคคลที่มีความพร้อมสำหรับการดำเนินชีวิต มีความคล่องตัวอยู่ทุกขณะ ฉะนั้นกิจกรรมทางพลศึกษาจะเป็นส่วนช่วยส่งเสริมภาวะของมนุษย์ดังกล่าวนี้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก

2.2.3 ปรัชญาสัจนิยม มีแนวคิดไปในทางวิทยาศาสตร์ ดังนั้นการจัดโปรแกรมทางพลศึกษาจึงมีพื้นฐานอยู่บนความรู้ในแนววิทยาศาสตร์ การศึกษาวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ

การเคลื่อนไหวและกับที่เกี่ยวกับร่างกาย เช่น กายวิภาค สรีรวิทยา วิทยาศาสตร์ การเคลื่อนไหว เป็นวิชาที่ทำให้ผู้เรียนได้รู้จักสภาพร่างกายของมนุษย์ การทำงานของอวัยวะและหลักการเคลื่อนไหวในแนวของวิทยาศาสตร์

2.2.4 นอกจากตัวมนุษย์แล้วปรัชญาสังคมนิยมเชื่อว่า สิ่งทั้งหลายที่ปรากฏอยู่นอกตัว ก็คือความเป็นจริงด้วย หมายความว่า นอกจากตัวเราแล้ว ผู้อื่นหรือสังคมภายนอกเป็นส่วนที่มีความเป็นจริงด้วย ดังนั้นการรู้จักตัวแล้ว ผู้อื่นหรือสังคมภายนอกเป็นส่วนที่มีความเป็นจริงด้วย ดังนั้นการรู้จักเข้าสังคม การทำงานร่วมกับผู้อื่นจึงมีความสำคัญ กิจกรรมพลศึกษา เช่น การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนหรือระหว่างกลุ่ม ช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้พฤติกรรม ทางสังคมที่เหมาะสม เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีน้ำใจนักกีฬา อุดหนุน และซื่อตรง รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักการให้อภัย ไม่ใช่มุ่งแต่จะเอาชนะอย่างเดียว

2.2.5 ปรัชญาสังคมนิยมมีหลักการว่า ความรู้ภาคทฤษฎีจะต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงและความรู้ของมนุษย์มีหลายระดับ ดังนั้น การฝึกปฏิบัติแต่ละขั้นตอนเป็นสิ่งสำคัญของกระบวนการเรียนรู้การสอนกิจกรรมพลศึกษาแต่ละประเภท จะต้องเริ่มสอนจากขั้นพื้นฐานที่ละขั้น ฝึกปฏิบัติเป็นขั้นตอนจนไปสู่การลงมือปฏิบัติหรือการเล่นจริง ๆ และต้องคำนึงถึงความแตกต่างของความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนด้วย

2.2.6 การเล่นและการนันทนาการ เป็นสิ่งที่ช่วยให้มนุษย์เรียนรู้การปรับตัว ปรัชญาพลศึกษาแนวสังคมนิยมเชื่อว่าผู้ที่รู้จักเล่นและการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ จะเป็น ผู้ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีในสังคม เพราะกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตนได้เข้าร่วมนั้นสอนให้ผู้เรียนแต่ละคนได้สัมผัสกับสภาพความเป็นจริงของชีวิตของโลกแห่งความเป็นจริงที่ตนจะต้องเป็นสมาชิกอยู่ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาออกไปแล้ว

จึงเห็นได้ว่า แนวการจัดพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษาสังคมนิยมนั้นมีพื้นฐานอยู่บนความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์ การสอนกิจกรรมพลศึกษาต้องเริ่มจากพื้นฐานที่ละขั้นจนถึงลงมือปฏิบัติหรือการเล่นจริง กิจกรรมต้องฝึกให้ผู้เล่นมีน้ำใจนักกีฬา อุดหนุน รู้แพ้รู้ชนะ รู้ภัย ไม่ใช่มุ่งแต่จะเอาชนะอย่างเดียว และที่สำคัญกิจกรรมต้องช่วยในการปรับตัวให้อยู่ได้ดีในสังคม

3. ปรัชญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษาประสบการณ์นิยม (Pragmatism)

เป็นปรัชญาที่สนใจโลกแห่งประสบการณ์ (A World of Experimentalism) และทำให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีได้ด้วยตนเอง ปรัชญาการศึกษาประสบการณ์นิยมมีชื่อเรียกหลายวิธี เช่น ปฏิบัตินิยม อุปกรณ์นิยม และทดลองนิยม เป็นต้น นับเป็นปรัชญาพื้นฐานของการศึกษาแผนใหม่ทั้งในอเมริกาและประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก (เมธี ปิรันธนานนท์. 2523 : 47)

ทักษะทางการศึกษาของจอห์น ดิวอี้ ถือว่า มนุษย์ได้รับจากสิ่งต่าง ๆ จากประสบการณ์เท่านั้น การเรียนที่จะก่อให้เกิดประสบการณ์ต้องใช้วิธีการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ โดยผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมควบคู่ไปกับการเรียนด้วย

3.1 พลศึกษาตามแนวปรัชญาประสบการณ์นิยม ปรัชญาพลศึกษาแนวประสบการณ์นิยมยึดถือหลักการเรียนโดยการปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเอาหลักการปรัชญาประสบการณ์นิยมมาใช้ในทางพลศึกษาแล้ว ครูผู้ฝึกจะเลือกกีฬา ผู้มีความสามารถโดยดูจากการปฏิบัติ ฉะนั้นการสอนพลศึกษาตามแนวประสบการณ์นิยม จึงมุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนกิจกรรมหลาย ๆ ประเภท และเลือกกิจกรรมที่ตนสนใจและเหมาะสมกับ ตนเองมากที่สุด การปฏิบัติร่วมกันเป็นกลุ่ม การร่วมกันพิจารณาปัญหาที่เกิดขึ้นขณะแข่งขันถือเป็น โอกาสอันสำคัญที่จะช่วยให้แต่ละคนได้ใช้พลังความสามารถของตนเอง (อุคร รัตนศักดิ์. 2523 : 41 - 42)

3.2 สรุปหลักปรัชญาพลศึกษาตามแนวประสบการณ์นิยม

3.2.1 กิจกรรมต่าง ๆ ทางพลศึกษาช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ที่มีประโยชน์แก่ชีวิตมนุษย์ นักพลศึกษาประสบการณ์นิยม ให้ความสำคัญแก่กิจกรรมต่าง ๆ ทางพลศึกษาในแง่ที่จะช่วยส่งเสริมทักษะการเรียนรู้วิธีแก้ปัญหาด้วยตนเองของผู้เรียน เปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยรู้จักการฝึกฝนควบคุมตนเองการทำตนเป็นผู้มีวินัย ตลอดจนการเรียนรู้ถึงการร่วมมือประสานงานกับผู้อื่น

3.2.2 กิจกรรมต่าง ๆ เป็นสิ่งที่เรียนรู้จากธรรมชาติ วิธีการสำคัญประการหนึ่งของปรัชญาประสบการณ์นิยม คือ การผสมผสานตัวเด็กเข้ากับสังคม กิจกรรมใด ๆ ที่มีคุณค่าทางสังคมถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับ เช่น การประกอบกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อสังคม ดังนั้นเกมกีฬาที่ก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น คือสิ่งที่บุคคลควรจะได้เรียนรู้

3.2.3 การกำหนดหลักสูตร จะต้องตรงต่อความต้องการและความสนใจของผู้เรียน การเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จตามหลักสูตรประสบการณ์นิยม ดูจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นและเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน ซึ่งจะต้องเกิดขึ้นจากความพึงพอใจของผู้เรียนด้วย ด้วยเหตุนี้ เกม กีฬาต่าง ๆ และกิจกรรมนันทนาการจึงรวมอยู่ในหลักสูตร เพราะจะช่วยตอบสนองต่อความต้องการและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน

3.2.4 การเรียนจะประสบผลสำเร็จได้ด้วยวิธีการแก้ปัญหาให้นักพลศึกษาตามแนวประสบการณ์นิยม มีความเชื่อมั่นว่าวิธีการทางวิทยาศาสตร์และวิธีการแก้ปัญหา ช่วยทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีวัตถุประสงค์

3.2.5 ครูผู้ฝึกและครูผู้สอนมีฐานะเป็นผู้สร้างพลังใจแก่ผู้เรียน และจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าร่วมในกิจกรรมที่มีประโยชน์สำหรับตน จะต้องช่วยแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักเลือกกิจกรรมได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับตนเอง

3.2.6 การกำหนดมาตรฐานไม่ใช่ส่วนสำคัญของโปรแกรม เพียงแต่การกำหนดมาตรฐานที่แน่นอนไว้จะทำให้โปรแกรมต่าง ๆ ออกมาในแนวทางเดียวกันหมด แม้ว่าปรัชญาพลศึกษาตามแนวที่จะถือว่า การวัดและประเมินผลเป็นส่วนประกอบที่สำคัญก็จริงอยู่ แต่นักปรัชญาพลศึกษาไม่สนใจที่จะวัดผลดูความแข็งแกร่งของกล้ามเนื้อมากไปกว่าการประเมินผลดูว่า ผู้เรียนสามารถเผชิญกับความจริงที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติอย่างไร

ดังนั้น พลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษาประสบการณ์นิยมนั้น มุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนกิจกรรมหลาย ๆ ประเภทและเลือกกิจกรรมที่ตนสนใจและเหมาะสมกับตนเองมากที่สุด เน้นการเรียนรู้ชีวิตในสังคมตามสภาพจริงเพื่อการปรับตัวตลอดเวลา

4. ปรัชญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษาอัตถิภาวนิยม (Existentialism)

เป็นปรัชญาที่สนใจโลกแห่งการดำรงอยู่ได้ของชีวิต (A World of Existing) ปรัชญาเมธีของปรัชญานี้คือ โซเลนซ์ คีร์เคกอร์ด (Soren Kierkegaard) เป็นชาวเดนมาร์ก จุดเน้นที่สำคัญของปรัชญาสาขานี้คือ เสรีภาพของปัจเจกบุคคล และการใช้เสรีภาพในการดำเนินชีวิต เน้นเอกัตบุคคลมากกว่าสังคมส่วนรวม ปรัชญานี้ยึดโลกทัศน์ที่ว่า “โลกนี้เป็นโลกแห่งเสรีภาพ” มนุษย์มีเสรีภาพในการเลือกและการกำหนดความจริง

4.1 พลศึกษาตามแนวปรัชญาอัตถิภาวนิยม ปรัชญาอัตถิภาวนิยมมีวัตถุประสงค์ต้องการปลูกให้นักเรียนตื่นขึ้นมาเพื่อจะศึกษาหาความรู้ด้วยตัวของเขาเอง นักเรียนแต่ละคนมีคุณสมบัติพิเศษเฉพาะของตนเองแต่ละคนย่อมไม่เหมือนกัน หลักสูตรทางพลศึกษาต้องการให้เด็กรู้สึกตื่นตัว รู้จักเลือกกิจกรรมที่ตนเองถนัดและสนใจ มุ่งหมายให้เด็กรู้จักตัดสินใจด้วยตนเอง ทำนองเดียวกันกับการเรียนแบบแก้ปัญหา (Problem Solving) โดยทุกคนต่างก็มีความเป็นตัวของตัวเอง มีเสรีภาพที่จะเลือกและตัดสินใจเองทั้งสิ้น นักปรัชญาอัตถิภาวนิยมแต่ละคนถือว่า ตนมีความเป็นตัวของตัวเองอย่างเต็มที่ มีความคิดของตนที่อิสระ ไม่จำเป็นต้องเหมือนกับผู้อื่น

การนำเอาปรัชญาอัตถิภาวนิยมมาใช้ในการพลศึกษา จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องเลือกนำมาใช้ในส่วนที่เป็นประโยชน์ เอลวูด เดวิส (Elwood Davis) กล่าวถึงการนำแนวความคิดของปรัชญาอัตถิภาวนิยมมาใช้ในพลศึกษา คือ การฝึกให้บุคคลมีความรับผิดชอบซึ่งประสบการณ์ทางพลศึกษาเป็นไปเพื่อสร้างเสริมความรู้สึกรับผิดชอบแก่บุคคลอยู่แล้ว การฝึกให้ผู้เรียนมีบุคลิกภาพที่ดีเป็นตัวของตัวเอง เป็นสิ่งที่ตรงต่อวัตถุประสงค์ทางพลศึกษา ซึ่งการที่จะช่วยพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองและส่งเสริมเสรีภาพส่วนบุคคลของผู้เรียน อาจทำได้หลายวิธี เช่น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้าง

ระบบค่านิยมของตนเอง เลือกและฝึกฝนในกิจกรรมที่ตนเองสนใจและมีสิทธิ์ที่จะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้เกิดแก่ชีวิตของตนเองตามที่ตนปรารถนา

ฮาโรลด์ แวนเดอร์ ซวาก (Harold Vander Swag) กล่าวว่า “กีฬาเพื่อกีฬา” (sport for sport' sake) จัดได้ว่า เป็นแนวความคิดของปรัชญาอรรถิภาวนิยม เพราะเหตุว่าเมื่อบุคคลแต่ละคนตัดสินใจเลือกเล่นกีฬาตามความสนใจของตนเองถือว่าไม่มีคุณค่าอะไรอื่นนอกจากคุณค่าของกีฬาเอง เลือกเล่นเพราะพอใจจะเล่น ไม่ได้เล่นเพราะหวังคุณค่าอย่างอื่น ขณะเดียวกัน ผู้เล่นแต่ละคนมีอาจจะทำอะไรตามใจตนเอง แต่จะต้องเป็นไปตามกฎข้อบังคับ ฉะนั้นจึงควรที่จะเข้าใจถึงวัตถุประสงค์เฉพาะของกิจกรรมแต่ละประเภทด้วย ไม่เพียงแต่เล่นเพราะต้องการเล่นเท่านั้น (อุคร รัตนภักดิ์. 2523 : 47 - 79)

4.2 สรุปหลักปรัชญาพลศึกษาตามแนวความคิดของปรัชญาอรรถิภาวนิยม

4.2.1 โปรแกรมพลศึกษาจะต้องให้เสรีภาพแก่ผู้เรียนในการเลือกกิจกรรม โดยจัดกิจกรรมไว้หลายประเภทให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ซึ่งอาจเกิดปัญหา เช่น อุปกรณ์ สถานที่ ผู้สอน อาจจะ ไม่เพียงพอ แต่ก็เป็นเจตนารมณ์ของปรัชญาอรรถิภาวนิยมในการที่จะให้ความสำคัญแก่เสรีภาพของบุคคล เปิดโอกาสให้ผู้เรียนจะได้ประเมินคุณค่าของตนเอง รวมทั้งทักษะความสามารถกิจกรรมที่ตนเลือก ผู้สอนมีบทบาทช่วยเสริมสร้างบรรยากาศที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้ถึงความรับผิดชอบไปด้วย ในขณะเดียวกัน

4.2.2 การเล่นมีผลต่อการพัฒนาทางการสร้างสรรค์ นักพลศึกษาตามแนวปรัชญาอรรถิภาวนิยม มีความเชื่อมั่นว่าขณะที่ผู้เรียนเล่นกีฬาหรือกิจกรรมต่าง ๆ นั้น เป็นโอกาสของพัฒนาการทางสร้างสรรค์ ด้านการบริหารร่างกาย ซึ่งถือเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการสร้างสรรค์ทางด้านตัวบุคคลแต่ละคน

4.2.3 กิจกรรมพลศึกษา มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักตนเองด้านความสามารถ ความชำนาญของตนเอง ผลจากการแข่งขันที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน คือ สิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณากิจกรรมประเภทที่ช่วยเกิดการทดสอบตนเอง เป็นสิ่งสำคัญ

4.2.4 ผู้สอนมีบทบาทเป็นที่ปรึกษา นักปรัชญาพลศึกษาแนวอรรถิภาวนิยม ถือหลักการว่าผู้สอนจะต้องมีความรับผิดชอบต่อตัวผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดลองตัดสินใจเลือกกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดไว้ ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำแนวทางที่จะเลือกและการเลือกวิธีต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนไม่ลังเลหรือวิตกว่าตนควรจะเลือกอย่างไรดี

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า การจัดพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษาอรรถิภาวนิยมมุ่งให้เสรีภาพแก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่ จึงจัด โปรแกรมกิจกรรมพลศึกษาหลากหลายให้เลือก ทำให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเองและพัฒนาการสร้างสรรค์ตนเอง

7. การแบ่งปรัชญาพลศึกษาตามแนวทฤษฎีการศึกษา

ปรัชญาพลศึกษาตามแนวทางทฤษฎีการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ทฤษฎี ดังนี้

- 7.1 ปรัชญาพลศึกษาตามแนวทฤษฎีศึกษานิรันดรนิยม (Perennialism)
- 7.2 ปรัชญาพลศึกษาตามแนวทฤษฎีการศึกษาพัฒนาการนิยม (Progressivism)
- 7.3 ปรัชญาพลศึกษาตามแนวทฤษฎีการศึกษาปฏิรูปนิยม (Reconstructionism)

การแบ่งปรัชญาพลศึกษาตามแนวทฤษฎีการศึกษาดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

7.1 ปรัชญาพลศึกษาตามแนวทฤษฎีศึกษานิรันดรนิยม (Perennialism)

7.1.1 หลักการที่สำคัญของทฤษฎีนี้ ประกอบด้วย

7.1.1.1 มนุษย์โดยธรรมชาติแล้วย่อมเหมือนกันทุกแห่งหน เพราะฉะนั้น การศึกษาจึงควรเป็นแบบอย่างเดียวกันสำหรับทุก ๆ คน

7.1.1.2 เนื่องจากมนุษย์มีความแตกต่างกันในเรื่องของเหตุผล ดังนั้น จุดมุ่งหมายของการศึกษา จึงควรพัฒนาความมีเหตุผล และการรู้จักใช้วิธีการแห่งปัญญาเป็นสำคัญ

7.1.1.3 หน้าที่ของการศึกษา คือ การแสวงหาและการนำมาซึ่งความรู้อัน เป็นนิรันดร การศึกษาจึงควรหาทางที่จะช่วยให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับความจริง การปรับตัวเข้ากับ ความจริง จึงเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางของการเรียนการสอน

7.1.1.4 การศึกษามีใช้การเลียนแบบของชีวิต แต่เป็นการเตรียมตัวเพื่อ การดำเนินชีวิต โรงเรียนจึงต้องเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมให้เกิดการพัฒนาทางปัญญา

7.1.1.5 นักเรียนควรได้เรียนรู้วิชาพื้นฐาน การศึกษาขั้นพื้นฐานที่สำคัญ คือ อ่าน เขียน เรียนเลข และวิชาศิลปะศาสตร์ วิชาเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญของการศึกษาที่จำเป็นสำหรับ ทุกคน

7.1.1.6 การศึกษาควรจะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจลักษณะอันเป็นสากลของ มนุษย์ชาติ นักเรียนควรได้เรียนรู้ผลงานอันเป็นอมตะทางด้านวรรณคดี ปรัชญา ประวัติศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์

ทฤษฎีศึกษานิรันดรนิยม เน้นความสำคัญของครูและเนื้อหาวิชา เช่นเดียวกับ ปรัชญาการศึกษาสารัตถนิยม แต่เน้นอดีตมากกว่า ทฤษฎีจึงมีบทบาทสำคัญในการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ อ่านเขียน และเรียนเลข

7.1.2 พลศึกษาตามแนวทฤษฎีนิรันดรนิยม

จากหลักความเชื่อของทฤษฎีนี้ เมื่อนำมาพิจารณาในแง่ของการจัดการเรียน การสอนพลศึกษาแล้ว พอจะสรุปเป็นหลักการได้ดังนี้

7.1.2.1 ในด้านจุดมุ่งหมาย มุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล ฉะนั้น กิจกรรมที่ส่งเสริมประเภทบุคคลจึงมีความสำคัญ การศึกษาไม่มุ่งที่การเปลี่ยนแปลงแต่มุ่งจุดมุ่งหมายที่สูงสุด ไม่เปลี่ยนแปลง กิจกรรมทางพลศึกษาจึงต้องเป็นกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายชัดเจนและมีหลักการปฏิบัติที่แน่นอนไม่เปลี่ยนแปลง และควรเป็นกิจกรรมที่เน้นในเรื่องสติปัญญา และที่สำคัญคือ โรงเรียนจะต้องเป็นแหล่งสืบทอดกิจกรรมประจำชาติและกิจกรรมพื้นเมือง เพื่อเป็นมรดกตกทอดต่อไปในอนาคต

7.1.2.2 ด้านเนื้อหาวิชา ควรมีการกำหนดโดยผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ หรือโดยครู ฉะนั้นครูพลศึกษาจึงต้องมีความรู้และทักษะในกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอย่างดี และพยายามค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ และครูจะต้องเป็นผู้จัดลำดับกิจกรรมว่ากิจกรรมใดเป็นความรู้หรือทักษะพื้นฐานการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

7.1.2.3 ด้านตัวครู ทฤษฎีนี้ถือว่าระเบียบวินัยเป็นสิ่งจำเป็น ครูจะต้องคอยเน้นในเรื่องระเบียบวินัยให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน ฉะนั้น ครูพลศึกษาจะต้องเป็นแบบอย่างของเรื่องระเบียบวินัย และจะต้องควบคุมความประพฤติของนักเรียนไม่ให้ออกนอกกลุ่มนอกทาง และเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้สติปัญญาไปในทางที่ถูก กิจกรรมต่าง ๆ ที่สอนจะต้องเน้นในเรื่องกฎกติกา การเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬาและปฏิบัติตามข้อตกลงได้

7.1.2.4 ด้านวิธีการสอน เน้นวิธีการสอนแบบครูเป็นจุดศูนย์กลางครูเป็นผู้บอกเป็นผู้อธิบาย สาธิต เป็นแบบอย่างให้แก่ผู้เรียนในทุกกิจกรรม นักเรียนมีหน้าที่รับรู้ในสิ่งที่ครูสอนและจะต้องจำเพื่อนำไปใช้และปฏิบัติได้

การจัดพลศึกษาตามทฤษฎีการศึกษานิรันดรนิยม มุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล ผู้สอนต้องมีความรู้และเป็นศูนย์กลาง เป็นผู้บอก ผู้อธิบาย ผู้สาธิต เป็นแบบอย่างในทุกด้าน ทั้งกิจกรรมพลศึกษาและพฤติกรรม เน้นเรียนรู้และสืบทอดกิจกรรมประจำชาติและกิจกรรมพื้นเมือง

7.2 ปรัชญาการศึกษาตามแนวทฤษฎีการศึกษาพัฒนาการนิยม (Progressivism)

7.2.1 พลศึกษาตามแนวทฤษฎีพัฒนาการนิยม จากความเชื่อพื้นฐานดังกล่าว เมื่อนำมาพิจารณาในแง่ของพลศึกษาตามแนวทฤษฎีพัฒนาการนิยม พอที่จะสรุปเป็นหลักการที่สำคัญ 6 ประการ คือ

หลักที่ 1 การเรียนการสอนพลศึกษาที่ดีนั้น ต้องมีความสัมพันธ์กับความสนใจของผู้เรียน และต้องให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมตามความสมัครใจและตามความสนใจ เพราะพลศึกษามุ่งพัฒนาตัวผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม

หลักที่ 2 ถือว่า การจัดกิจกรรมพลศึกษาที่ดีนั้น ต้องใช้วิธีการแก้ปัญหา ฉะนั้นสิ่งที่ควรจะเน้นคือ ประสบการณ์และการทดลองการสาธิตอันจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

โดยการวางแผน วางโครงการต่าง ๆ ไว้เพราะจะทำให้เกิดวิธีการแก้ปัญหา 5 ขั้นคือ ขั้นกำหนดปัญหา ขั้นตั้งสมมุติฐาน ขั้นทดลอง ขั้นปฏิบัติ และขั้นสรุปประเมินผล

หลักที่ 3 ถือว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการเพื่อชีวิต เพราะเรื่องพลศึกษาเป็นกระบวนการที่คิดด้วยมนุษย์มาตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย เนื่องจากมวลประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวทั้งหลายที่เกี่ยวกับมนุษย์นั้นถือว่าเป็นเรื่องพลศึกษาทั้งนั้น พลศึกษาคือชีวิต เพราะเป็นวิถีชีวิตในตนเองและมีคุณค่าในตนเอง

หลักที่ 4 บทบาทของครูเป็นเพียงที่ปรึกษามากกว่าที่จะเป็นผู้มีบทบาทโดยตรง คือ ครูเป็นผู้คอยกระตุ้น คอยให้ความช่วยเหลือ โดยการเตรียมสถานการณ์ไว้ให้พร้อมเพื่อให้เรียนเกิดการเรียนรู้

หลักที่ 5 โรงเรียนควรส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือภายในกลุ่มมากกว่าที่จะให้เกิด การแข่งขันส่วนบุคคล ฉะนั้น กิจกรรมทางพลศึกษาที่ควรส่งเสริมคือ กิจกรรมประเภททีมมากกว่า กิจกรรมประเภทบุคคล ควรจัดการแข่งขันกีฬาทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์เกี่ยวกับการร่วมมือภายในกลุ่ม

หลักที่ 6 ถือว่า โรงเรียนหรือสถานศึกษา ต้องเป็นแหล่งพัฒนาค่านิยมทางประชาธิปไตยโดยแท้จริง เพราะการศึกษาโดยทั่วไปมุ่งสร้างสรรค์ความเจริญเติบโตและความเจริญงอกงามตามเอกภาพของผู้เรียน หลักประชาธิปไตยจึงควรเป็นของผู้เรียนด้วย กิจกรรมทางพลศึกษาที่ช่วยส่งเสริมหลักประชาธิปไตย คือกิจกรรมกีฬาขุมมต่าง ๆ โดยให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันภายใต้กฎเกณฑ์และข้อตกลงและกติกาเพื่อดำเนินกิจกรรมขุมมต่าง ๆ ให้ลุล่วง (ไพฑูริย์ จัยสิน. 2518 : 24-25)

การจัดพลศึกษาตามแนวทฤษฎีการศึกษาพัฒนาการนิยมนั้น พลศึกษามุ่งพัฒนาตัวผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม จึงต้องจัดกิจกรรมตามความสมัครใจและความสนใจ โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูเป็นเพียงที่ปรึกษา เน้นว่าพลศึกษาคือชีวิต เพราะเป็นกระบวนการที่คิดด้วยมนุษย์มาตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย

7.3 ปรัชญาพลศึกษาตามแนวทฤษฎีการศึกษาปฏิรูปนิยม (Reconstructionism)

7.3.1 ทฤษฎีการศึกษาปฏิรูปนิยม เกิดจากแนวคิดของยอร์ช เคานท์ (George Counts) แฮโรลด์ รุกท์ (Harold Rugg) และธีโอดอร์ บรามเมลด์ (Theodore Brameld) ความหมายของคำว่า Reconstructionism มาจากรากศัพท์ Reconstruction ซึ่งหมายถึง “การสร้างขึ้นใหม่” ปรัชญานี้จึงได้ชื่อว่าเป็น “หนทางปฏิรูปเพื่อสร้างวัฒนธรรมใหม่” (Reconstructive Road to Culture) หลักการสำคัญของทฤษฎีนี้ประกอบด้วย

7.3.1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ การส่งเสริมให้โรงเรียนมีบทบาทในการปฏิรูปสังคม เพื่อใช้การศึกษาเป็นปัจจัยในการสร้างสังคมให้มีความเสมอภาคและเป็นธรรม

7.3.1.2 การศึกษาจะต้องเสริมสร้างระเบียบสังคมใหม่ ที่สอดคล้องกับสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของโลกปัจจุบัน

7.3.1.3 สังคมใหม่จะต้องเป็นสังคมประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ซึ่งมีประชาชนเป็นผู้ควบคุมสถาบันและทรัพยากร

7.3.1.4 บทบาทของโรงเรียนเน้นอนาคตมากกว่าปัจจุบัน เพื่อเตรียมเยาวชนให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต

7.3.1.5 การจัดการศึกษาจะต้องอาศัยผลการศึกษาค้นคว้าทางด้านพฤติกรรมศาสตร์มากยิ่งขึ้น

7.3.1.6 การศึกษาดอกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสังคม และวัฒนธรรม การศึกษาจึงต้องมุ่งสร้างสังคมนั้นและสังคมให้เกิดขึ้น

ทฤษฎีการศึกษาปฏิรูปนิยม เน้นการปฏิรูปโรงเรียนให้สัมพันธ์กับสังคม เพื่อให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางของชุมชน และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

7.3.2 พลศึกษาตามแนวทฤษฎีปฏิรูปนิยม หลักการทางพลศึกษาตามแนวทฤษฎีของปฏิรูปนิยมจะต้องมีลักษณะ ดังนี้

7.3.2.1 การจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมต่าง ๆ ทางพลศึกษา จะต้องถือแหล่งชุมชนหรือสังคมเป็นหลัก คือจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับภาวะแวดล้อมในชุมชนหรือในสังคมนั้น

7.3.2.2 การจัดกิจกรรมต้องคำนึงว่าจะต้องจัดให้กับทุกหมู่เหล่า คือ ให้โอกาสแก่ทุกคนในชุมชนหรือสังคมได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม เพื่อให้เกิดความยุติธรรมตามหลักการของประชาธิปไตยโดยอาจจะใช้ทรัพยากรหรือวัสดุอุปกรณ์และวิทยาการในชุมชนหรือสังคมนั้น ๆ ก็ย่อมได้

7.3.2.3 โรงเรียนจะต้องมีบทบาทเพื่อปฏิรูปสังคม โดยพยายามดึงเอาสังคมเข้ามาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับโรงเรียนหรือโรงเรียนพยายามก้าวเข้าไปร่วมในกิจกรรมของชุมชนหรือสังคมบ้างตาม โอกาสอันควร โดยเปิดโอกาสให้บุคคลในชุมชนเข้ามามีบทบาทด้วย หรือครูในโรงเรียนไปช่วยเป็นผู้ตัดสินกีฬาที่ทางชุมชนจัดขึ้นเหล่านี้เป็นต้น

7.3.2.4 หลักสูตร ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ จัดขึ้นในโรงเรียนควรจะจัดให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของชุมชนนั้น ๆ และควรให้สอดคล้องหรือกำลังเป็นที่สนใจในชุมชน

7.3.2.5 โรงเรียนควรเป็นสื่อกลางในการนำเยาวชนและบุคคลอื่น ๆ ในชุมชนมาร่วมทำกิจกรรมด้วยกันเพื่อประโยชน์ทางสังคมในโอกาสต่อไป

7.3.2.6 ในเรื่องวิธีการเรียนการสอนจะต้องเน้นในเรื่องความรับผิดชอบ การทำงานหรือทำกิจกรรมร่วมกันตามหลักการของประชาธิปไตย

7.3.2.7 เนื้อหาวิชาและกิจกรรม วิธีการเรียนการสอน และระเบียบการบริหาร ต่าง ๆ จะต้องทันสมัยอยู่เสมอ ฉะนั้นในโรงเรียนจะต้องส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสได้ศึกษาต่อการไปฝึก อบรมเพิ่มเติม การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาหรือต้องพยายามค้นคว้าด้วยตนเองอยู่ตลอดเวลา

หลักการพลศึกษา

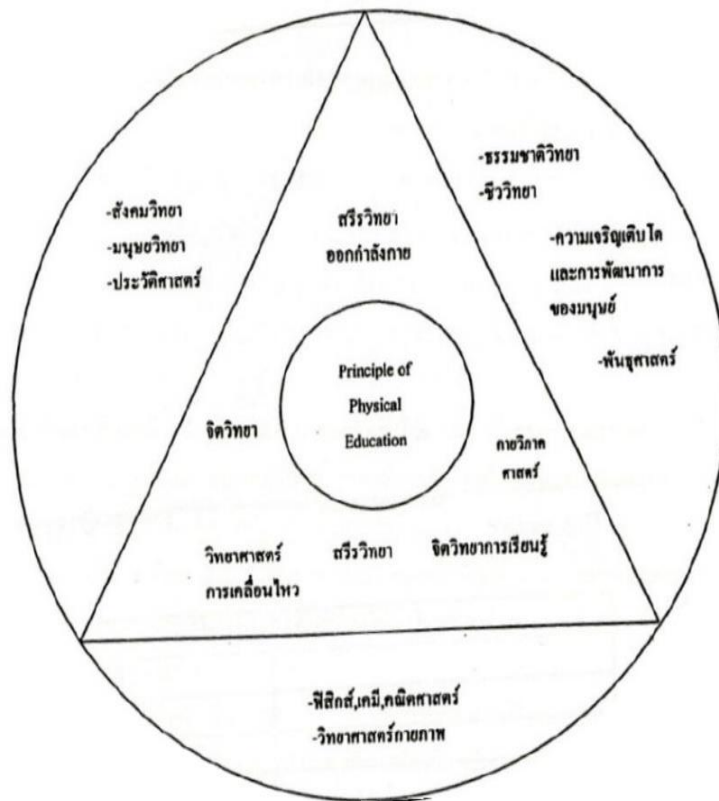
ความหมายของหลักการพลศึกษา

ความหมายของพลศึกษา (Physical Education) คือ “การศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมทางพลศึกษาที่ได้เลือกสรรมาเป็นอย่างดี เป็นสื่อที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้” ก็สามารถนำไปสู่ความหมายของ “หลักการพลศึกษา” ได้ดังนี้

1. หลักการ (Principles) หมายถึง ข้อเสนอแนะสำหรับการปฏิบัติที่นำไปสู่จุดมุ่งหมาย หลักการนั้นต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความเป็นจริงทางวิทยาศาสตร์ หรือ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญของแต่ละด้าน
2. หลักการพลศึกษา (Principles of Physical Education) หมายถึง แนวปฏิบัติเพื่อยึดถือในการสร้างความเจริญเติบโตให้แก่บุคคลแต่ละสังคม ตามสภาวะและความต้องการของสังคม โดยใช้กิจกรรมทางพลศึกษาเป็นสื่อกลางในการพัฒนาบุคคลให้เจริญเติบโตเต็มที่ (จรรยา แก่นวงศ์คำ. 2517 : 8)

พื้นฐานหรือรากฐานของหลักการพลศึกษา

ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ที่จัดเป็นพื้นฐานของหลักการพลศึกษา อาจแสดงได้จากภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 ความสัมพันธ์ของศาสตร์สาขาต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานของหลักการพลศึกษา

ที่มา : จรรยา แก่นวงษ์คำ (2517 : 5)

ปัจจุบันความต้องการนักวิชาการทางสังคมวิทยา และนักวิทยาศาสตร์มีมากพอ ๆ กับผู้ที่มีความสามารถทางด้านเทคนิค การฝึกสอนกีฬา (Coaching) เป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งจะทำให้เกิดผลรวดเร็วว่าการสอนธรรมดา เมื่อเป็นเช่นนี้การให้ความสนใจเป็นพิเศษสำหรับศาสตร์แขนงต่าง ๆ จึงถือเป็นความเข้าใจและความสำคัญสำหรับการสร้างหลักการทางพลศึกษา ให้เกิดขึ้น ศาสตร์สาขาต่าง ๆ ดังกล่าวได้แก่ สรีรวิทยา (Physiology) สังคมวิทยา (Social Sciences) ประวัติศาสตร์ (History) ชีววิทยา (Biology) วิทยาศาสตร์ การเคลื่อนไหวและกายวิภาค (Kinesiology and Anatomy) จิตวิทยา (Psychology) การเมือง (Political)

จากรูปที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ภาพอย่างง่าย ๆ ของวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ (สังคมวิทยา) ที่มีต่อการพัฒนาการของหลักการพลศึกษานั้น จะเห็นได้ว่า ศาสตร์สาขาต่าง ๆ มีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาพัฒนา คุณลักษณะทางกายของมนุษย์ทางด้านต่าง ๆ หลักการพลศึกษาจึงจัดว่าเกี่ยวข้องและอาศัยหลักการ หรือรากฐานสำคัญ ๆ หรือ ทฤษฎีต่อไปนี้คือ

1. พื้นฐานหรือรากฐานทางวิทยาศาสตร์

1.1 สรีรวิทยา (Anatomy) เป็นวิทยาศาสตร์ที่ว่าด้วยส่วนประกอบของโครงสร้างของมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วยระบบต่าง ๆ ของโครงสร้าง มีหน้าที่ทำงานเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างไร

1.2 จิตวิทยา (Psychological) การจัดกิจกรรมทางพลศึกษา ควรพิจารณาถึง ความเหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กแต่ละเพศ แต่ละวัย และจัดสนองความต้องการและความสนใจของเด็ก

1.3 ชีววิทยา (Biological) ศึกษาเกี่ยวกับระบบต่าง ๆ ของสิ่งมีชีวิต เช่น เรื่องของ Cell ของสิ่งมีชีวิต ซึ่งต้องการอาหาร แสงแดด อากาศบริสุทธิ์ เป็นต้น

1.4 กายวิภาค (Physical and Movement) กายวิภาค เป็นวิชาที่กล่าวถึงส่วนต่าง ๆ ซึ่งประกอบขึ้นเป็นส่วนรูปร่างลักษณะของร่างกายของสัตว์หรือมนุษย์ รวมทั้งตำแหน่งของอวัยวะต่าง ๆ

1.5 ฟิสิกส์และเคมี (Physical and Chemical) มีส่วนคล้ายคลึงกัน จัดเป็นส่วนสำคัญที่จะให้ความเข้าใจอย่างสมบูรณ์ทางด้านสรีรวิทยา เกี่ยวกับการออกกำลังกาย

1.6 พันธุศาสตร์ (Genetics) เป็นวิชาที่อำนวยความสะดวกให้เราสามารถศึกษาและมองวิชาพลศึกษาได้กว้างและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

2. พื้นฐานหรือรากฐานทางสังคม

2.1 สังคมวิทยา (Sociological) มีบทบาทสำคัญในการที่เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสังคม โดยอาศัยการนำเอาการพลศึกษาเข้าไปเกี่ยวข้องกับสังคมนั้น

กิจกรรมพลศึกษาทั้งหมดมีส่วนช่วยให้เกิดระเบียบและข้อบังคับของสังคมนั้น ระบบประชาธิปไตย โดยใช้กิจกรรมทางพลศึกษาเป็นสื่อกลางในการพัฒนา เพราะผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมกัน เป็นการเสริมสร้างมิตรภาพช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีความสามัคคี สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดระเบียบขึ้น

วิเชษฐ์ ศรีตะปัญญะ (2546 : 141 - 43) กล่าวถึงความสำคัญของระเบียบ และ ข้อบังคับทางสังคมไว้ว่า กิจกรรมพลศึกษาต้องมีวิธีการหลายอย่างที่จะทำให้เกิดความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสังคม กิจกรรมต่าง ๆ ของนันทนาการ เช่น งานเลี้ยง กีฬา การเดินร่ำ เหล่านี้จะทำให้เกิดความสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ครูพลศึกษาจะต้องมีความรู้ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี ดังนั้น ในการส่งเสริมระเบียบข้อบังคับทางสังคม พลศึกษาก็ควรจะเป็นการเล่นอย่างยุติธรรมในกิจกรรมพลศึกษา

หลักการทางสังคมวิทยาที่จะต้องคำนึงในการจัดพลศึกษา คือ

- 1) ระบบปกครองแบบประชาธิปไตยเป็นหลักปรัชญาทางสังคมของประเทศไทย
- 2) การจัดการศึกษา ควรสอดคล้องกับระบบประชาธิปไตย
- 3) หลักประชาธิปไตย ส่งเสริมสิทธิและหน้าที่ของบุคคล เพื่อให้เกิดสังคมนานาชาติ มนุษยสัมพันธ์ ประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ และความรับผิดชอบในหน้าที่พลเมืองดี
- 4) การจัดการศึกษา ควรพิจารณาให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของสังคมนั้น
- 5) คุณค่าทางสังคมจะช่วยให้เกิดความประทับใจ
- 6) จุดประสงค์ของการศึกษาก็เพื่อจะให้มีการพัฒนาตัวผู้เรียน
- 7) การศึกษา จะจัดสวัสดิการทุก ๆ ด้าน เพื่อทำให้เกิดความสุขในสังคม
- 8) การอยู่ดี กินดี เป็นความต้องการของชีวิตเหนือสิ่งอื่นใด
- 9) การศึกษา ต้องการให้บรรลุผลทั้งระยะใกล้และระยะไกล
- 10) การเป็นผู้นำและผู้ตาม เป็นเรื่องสำคัญในระบอบประชาธิปไตย
- 11) คุณค่าทางด้านสังคมและทางด้านสุขภาพศาสตร์ ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ
- 12) ความคิดริเริ่ม เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ชีวิตมีความสุข
- 13) ทุก ๆ คนมีโอกาสได้รับการศึกษาเท่าเทียมกัน โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ เพศ ศาสนา

2.2 ปรัชญา (Philosophy) หลักการพลศึกษายึดหลักว่า การดำรงชีวิตในสังคม

ประชาธิปไตย มุ่งให้บุคคลนึกถึงเสรีภาพอันพึงมีในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทางพลศึกษาปรัชญานี้กล่าวถึงหลัก 3 ประการ คือ

2.2.1 ความรู้แจ้งเห็นจริงในสัมพันธภาพ (Insight) ได้แก่ การมีความคิดรวบยอดว่า การเรียนการฝึกในทางพลศึกษาอยู่เสมออย่างถูกต้อง ทำให้เป็นผลต่อสุขภาพจิตใจ และสังคมของบุคคล เป็นต้น

2.2.2 ประสบการณ์ (Experience) การมีประสบการณ์ในกิจกรรม พลศึกษาเกิดขึ้นเพราะการเข้าร่วมในกิจกรรมนั้น ทำให้เกิดความรู้ ความเชื่อในกิจกรรมนั้น เพราะเกิดจากประสบการณ์นั้นจริง ๆ

2.2.3 ความเข้าใจ (Understanding) การรู้เห็นแจ่มแจ้งและเข้าใจ ซึ่งถึงคุณค่าอันพึงจะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ทำให้เกิดกำลังความเชื่อถือและปฏิบัติ

3. หลักการทางการเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคล

ฟอง เกิดแก้ว (2518 : 34 - 38) กล่าวว่า ลักษณะของเด็กในวัยต่าง ๆ ทางสรีรวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา มีการพัฒนาเกี่ยวกับกล้ามเนื้อ ด้านทักษะ ด้านการเล่นร่วมกัน การเข้าสังคม การปรับตัว ความสามารถในการเล่นกีฬา การออกกำลังกายและการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย การพัฒนาบุคลิกภาพ คุณธรรม และจริยธรรม เป็นต้น

3.1 สรุปการเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคลอายุ 1 - 18 ปี

วัย 1 - 2 ปี (Infancy) อวัยวะเจริญเร็วมาก เจริญจากส่วนบนลงมาส่วนล่าง และเจริญจากส่วนกลางไปยังส่วนปลาย พวกกล้ามเนื้อใหญ่ (Largemuscles) เจริญเร็วกว่ากล้ามเนื้อย่อย (Fire muscles)

วัย 3 - 5 ปี (Pre - School) มีความเจริญทางทักษะต่าง ๆ เช่น วิ่ง กระโดด ปีนป่าย

วัย 6 - 10 ปี (Elementary) เด็กต้องการทักษะเบื้องต้น ความต้องการค่อนข้างสูงขึ้น ประมาณ 10 ขวบ ตากับสมองเจริญเต็มที่ เป็นอวัยวะขั้นแรกที่เจริญเติบโตเต็มที่

วัย 10 - 15 ปี (Adolescence) หญิง - ชาย ต้องแยกกันในกิจกรรม พลศึกษาอัน เนื่องจากความไม่เข้าใจ ความแข็งแรง วุฒิภาวะ และมักชอบเล่นกีฬาที่ตนถนัด

วัย 16 - 18 ปี (Youth) หญิง - ชาย แยกกันในกิจกรรมพลศึกษา หญิง มีวุฒิภาวะมากกว่าชาย แต่ชายต้องการกิจกรรมที่หนักกว่า และหลากหลายยิ่งขึ้น

3.2 ความต้องการในการออกกำลังกายของบุคคลตั้งแต่อายุ 5 - 70 ปี

อายุ 5 - 8 ปี อยู่ในระดับประถมศึกษาต้องการเล่นอิสระวันละอย่างน้อย 4 ชั่วโมง ถ้าน้อยกว่านี้ความเจริญเติบโตจะผิดปกติไปกว่าที่ควรจะเป็นไปตามวัย

อายุ 9 - 11 ปี ต้องการกิจกรรมกลางแจ้ง (Out - door Activities) วันละ 3 ชั่วโมง

อายุ 12 - 14 ปี วัยรุ่น (Puberty) ต้องการออกกำลังกายกลางแจ้ง วันละ 2 ชั่วโมง

อายุ 15 - 17 ปี วัยรุ่น ต้องการออกกำลังกายกลางแจ้ง วันละ 1.30 ชั่วโมง

อายุ 18 - 30 ปี วัยนี้ช่วงยาว สิ่งต่าง ๆ จะขึ้นสูงขึ้นไปในช่วงนี้ หลังจากนั้นจะเริ่ม ลดลง เช่น มีความแข็งแรงสูงสุด วัยนี้ต้องการกิจกรรมกลางแจ้งหนัก และใช้ความว่องไววันละ 1 ชั่วโมง

อายุ 31 - 50 ปี ต้องการกิจกรรมกลางแจ้งปานกลาง ไม่หนักเหมือนวัย 18 - 30 ปี วันละ 1 ชั่วโมง

อายุ 51 - 70 ปี ต้องการออกกำลังกายเบา ๆ อย่างน้อยวันละ 1 ชั่วโมง

สรุปท้ายบท

“แนวความคิดหลักการด้านพลศึกษา” เป็นแนวความคิดเกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมทางพลศึกษาทุกรูปแบบนั้น มิใช่มุ่งแต่เพื่อสร้างและพัฒนากล้ามเนื้อ และอวัยวะต่าง ๆ ให้มีความสมบูรณ์ แข็งแรงเพียงเท่านั้น แต่ยังต้องสร้างทัศนคติ พัฒนาบุคลิกภาพ ความมั่นใจ เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม มีคุณค่าทางสังคมด้วย ตลอดจนการสร้างสภาวะทางจิตใจและอารมณ์ โดยการนำกิจกรรมทางพลศึกษาเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์สังคมด้วย

ปรัชญาพลศึกษา มีความหมาย 2 นัยคือ ความหมายโดยรูปศัพท์ หมายถึง ความรู้ในวิชาพลศึกษา และความหมายโดยอรรถ หมายถึง แนวความคิดหลักการและทฤษฎีต่าง ๆ ทางพลศึกษาที่แสดงออกมาในรูปของอุดมคติ หรืออุดมการณ์ เพื่อพัฒนาไปสู่เป้าหมายแห่งความสมบูรณ์ของชีวิตทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ซึ่ง “การแบ่งปรัชญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษา” แบ่งออกเป็น 4 สาขา คือ ปรัชญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษาจิตนิยม (Idealism) สัจนิยม (Realism) ประสบการณ์นิยม (Pragmatism) และอัตถิภาวนิยม (Existentialism) นอกจากนี้ “การแบ่งปรัชญาพลศึกษาตามแนวทฤษฎีการศึกษา” แบ่งออกเป็น 3 ทฤษฎีดังนี้ คือ ปรัชญาพลศึกษาตามแนวทฤษฎีศึกษานิรันดรนิยม (Perennialism) พิพัฒนาการนิยม (Progressivism) และปฏิรูปนิยม (Reconstructionism)

“หลักการพลศึกษา” หมายถึง หลักการพื้นฐาน หรือรากฐานทางพลศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน หลักการทางด้านการเจริญเติบโต และพัฒนาการของบุคคล เพื่อให้การจัดการพลศึกษาเป็นไปตามเป้าหมายที่จะพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมของผู้เรียน

คำถามท้ายบท

จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. จงบอกแนวความคิดหลักทางด้านพลศึกษาพอสังเขป
2. ประชญาพลศึกษา คืออะไร
3. การแบ่งประญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษา แบ่งเป็นกี่สาขา มีอะไรบ้าง
4. จงอธิบายรากศัพท์ของคำว่า “ปรัชญา”
5. จงอธิบายหลักการประญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาสังคมนิยมพอสังเขป
6. ประชญาพลศึกษาตามแนวปรัชญาการศึกษาประชาธิปไตย คืออะไร
7. หลักการพลศึกษา หมายถึงอะไร และพื้นฐานของหลักการพลศึกษา มีอะไรบ้าง
8. จงอธิบายปรัชญาอัตถิภาวนิยม
9. ประชญาพลศึกษาตามแนวทางทฤษฎีการศึกษา แบ่งออกเป็นกี่ทฤษฎี อะไรบ้าง
10. จงอธิบายขั้นตอนของการออกกำลังกายในช่วงอายุ ตั้งแต่ 5 - 70 ปี

เอกสารอ้างอิง

- กรมการฝึกหัดครู. (2530). **หลักการสอน**. กรุงเทพฯ : กรมฝึกหัดครู.
- กิริติ บุญเจือ. (2523). **“ปรัชญาคืออะไร” ปรัชญาการศึกษาและปรัชญาการศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- จรวาย แก่งวงษ์คำ. (2517). **หลักการพลศึกษา**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- จิตติพงษ์ ธรรมานุสรณ์และคณะ. (2522). **พื้นฐานการศึกษา (ศึกษา.111)**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- พงษ์ศักดิ์ พลพะวงศ์. (2527). **ประวัติ - ปรัชญาและหลักการพลศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ไพฑูริย์ จัยสิน. (2518). **การจัดและการบริหารพลศึกษา**. กอสินธุ์ : สูงได้.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2518). **การพลศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ภิญโญ สาร. (2521). **หลักการศึกษา**. กรุงเทพฯ : กุรุสภา.
- เมธี ปิณฑนนนท์. (2523). **ปรัชญาการศึกษาสำหรับครู**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2530). **เอกสารการสอนวิชาการบริหารบุคลากรในโรงเรียน เล่ม 1**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิเศษฐ์ ศรีตะปัญญา. (2546). **เอกสารประกอบการสอนวิชาประวัติ ปรัชญาพลศึกษา และการจัดการพลศึกษาในโรงเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. ปทุมธานี : ดี เอ ก๊อปปี้เซนเตอร์.
- สมักร บุราวาศ. (2515). **วิชาปรัชญา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.
- อมร โสภณเชษฐวงศ์. (2518). **ปรัชญาเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุดร รัตนภักดิ์. (2523). **ปรัชญาพลศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.